

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2025, č. j.: MV-139001-4/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2025, č. j.: MV-139001-4/SO-2025, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 13 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2025, č. j.: MV-139001-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 8. 7. 2025, č. j.:

OAM-69871-30/ZM-2024, kterým byla podle ust. § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o vydání zaměstnanecké karty, neboť neplnil na území účel, pro který mu bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Studium mu bylo ukončeno dne 19. 2. 2024 z důvodu nepředložení nostrifikace maturitního vysvědčení. Žalobce je nepředložil, protože považoval své jazykové znalosti za nedostatečné pro účely nostrifikační zkoušky. Následně se zapsal do jazykového kurzu a získal povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní. Neplnění účelu studia mohlo být zkoumáno maximálně do dne podání žádosti o změnu na účel ostatní, nikoli do konce platnosti původního povolení k pobytu. Plnění účelu ostatní mohly správní orgány posuzovat pouze za období od července 2024 do listopadu 2024, kdy žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Závěr žalované o neplnění účelu od 19. 2. 2024 do 31. 3. 2025 je nesprávný. Účel ostatní nelze zaměňovat se studiem a plnění účelu studia již nelze zkoumat po vydání povolení k pobytu za účelem ostatní.
3. Podle sdělení jazykové školy byl žalobce zapsán do jejího kurzu a jeho účast byla ukončena kvůli nedostatečné docházce. Docházku ve výši 69 % však nelze vztahovat ke dni podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Správní orgány měly požádat o vyjádření školy pro období do 5. 11. 2024, tj. před podáním žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. se nové povolení nevydává, pokud cizinec před podáním žádosti neplní účel pobytu, a správní orgány nemohou extenzivně rozšířit důvod zamítnutí i na dobu po jejím podání. Vzhledem k vydání povolení k pobytu za účelem ostatní ze dne 12. 7. 2024 nemohl žalobce předpokládat, že správní orgán bude znovu zkoumat období, které již bylo předmětem předchozího řízení. Nelze vyžadovat, aby žalobce z vlastní iniciativy předkládal důvody neplnění účelu v krátkém přechodném období, konkrétně mezi dnem 19. 2. 2024 a dnem nástupu do jazykové školy. Nesplnění podmínky pro další studium neznamená automaticky neplnění účelu pobytu. Žalobce docházel do školy během celého období a účastnil se přibližně dvou třetin vyučovacích hodin. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalované, že měl zastírat plnění účelu podáváním žádostí. Dne 5. 6. 2025 bylo vydáno rozhodnutí o povolení dlouhodobého pobytu za účelem studia a není v něm ani zmínka o předchozím neplnění účelu pobytu. Žalovaná uvedla, že prvostupňový orgán vydal nezákonné rozhodnutí, aniž by jej skutečně přezkoumala, což nelze akceptovat. Správní orgány jsou rovněž podjaté při rozhodování o žádostech o změnu účelu pobytu X. státních příslušníků. Žalobce předložil poznámky ze spisové dokumentace jiné klientky své právní zástupkyně, podle nichž měla být klientka požádána, aby svou žádost vzala zpět kvůli údajnému nařízení zamítat určitý typ žádostí.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené i prvostupňové rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že nesouhlasí s žalobcovým názorem týkajícím se povinnosti zkoumat plnění účelu pobytu pouze v určitém časovém období či s ohledem na jeho formální označení. Správní orgán zjišťuje skutkový stav, o kterém nejsou důvodné

pochybnosti, během celého pobytu cizince na území. Žalovaná vycházela z údajů poskytnutých školou, která nepovažovala plnění povinností za dostatečné, a žalovaná neměla důvod její názor jakkoli korigovat. Napadené rozhodnutí obsahuje výklad pojmu studium a příslušnou judikaturu. Žalovaná při posuzování věci vycházela z aktuálního skutkového stavu. S ohledem na opakované podávání žádostí za účelem studia či účelem ostatní mohlo dojít k překrývání období, kdy nebylo jasné, jaký účel pobytu žalobce aktuálně má udělen a zda jej plní. Bylo však na něm, aby prokázal, že k neplnění účelu pobytu došlo ze závažných důvodů a na přechodnou dobu. Poznámky prvostupňového orgánu k jiné věci neměly vliv na projednáváný případ. Prvostupňový orgán zamítl žádost o vydání zaměstnanecké karty a zároveň povolil změnu účelu pobytu v jiném řízení, a proto došlo k pochybení na jeho straně, přezkumné řízení však nebylo zahájeno. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 22. 8. 2022 podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia v rámci přípravného jazykového kurzu českého jazyka pro cizince uskutečňovaného ve spolupráci se společností DOCEO – Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, s.r.o. (dále jen „DOCEO“), s předpokladem následného studia na Fakultě sociálně ekonomické UJEP v Ústí nad Labem. Předpokládaná doba pobytu na území byla od 12. 9. 2022 do 31. 8. 2023 (předkládací zpráva k vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 14. 9. 2022, č. j.: OAM-35544-7/DP-2022). UJEP vydala potvrzení ze dne 25. 2. 2025, podle něhož žalobce byl od 1. 11. 2022 do 31. 8. 2023 účastníkem jejího kurzu, vzdělával se s docházkou ve výši 88 % a řádně si plnil své povinnosti.
8. Dále dne 4. 8. 2023 žalobce požádal o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia bakalářského studijního programu Mezinárodní management a marketing na University College Prague – Vysoké škole mezinárodních vztahů a Vysoké škole hotelové a ekonomické v Praze. Potvrzení o studiu bylo vydáno na dobu od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024 (předkládací zpráva k prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 29. 8. 2023, č. j.: OAM-29696-9/DP-2023). University College Prague vydala potvrzení ze dne 28. 2. 2025, podle něhož byl žalobce v akademickém roce 2023/2024 jejím studentem, z důvodu nedoložení nostrifikace mu však bylo studium ukončeno ke dni 19. 2. 2024.
9. Dne 24. 5. 2024 žalobce podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní“ – studijní aktivity, které nejsou studiem podle ust. § 64 z.p.c. Žalobce se zapsal do jednoletého kurzu českého jazyka pro cizince v rozsahu 20 hodin týdně pořádaného jazykovou školou DOCEO od 15. 4. 2024 do 31. 3. 2025 (předkládací zpráva k vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 12. 7. 2024, č. j.: OAM-14097-7/DP-2024). DOCEO vydala potvrzení ze dne 26. 2. 2025, že žalobce byl od 17. 4. 2024 do 14. 2. 2025 účastníkem jejího kurzu, jeho vzdělávání však bylo dne 14. 2. 2025 ukončeno z důvodu neplnění studijních povinností, zejména kvůli nedostatečné docházce, která činila 69 %.
10. Dne 6. 11. 2024 žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty na pracovní pozici pomocný kuchař.
11. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 8. 7. 2025, č. j.: OAM-69871-30/ZM-2024, kterým zamítl žalobcovu žádost a nevydal zaměstnaneckou kartu podle ust. § 45

odst. 1 z.p.c., neboť žalobce neplnil na území účel, pro který mu bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu. V odůvodnění uvedl, že cizinec, jemuž je vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, se studiu skutečně musí věnovat. Žalobce podle prvostupňového orgánu účel pobytu neplnil minimálně od 19. 2. 2024, kdy mu bylo ukončeno bakalářské studium z důvodu nedoložení nostrifikace. Následně navštěvoval jazykový kurz na DOCEO, nicméně řádně neplnil studijní povinnosti. Nejednalo se o zjevně přechodnou dobu, po kterou neplnil účel pobytu. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal.

12. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 21. 10. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
15. Podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. *cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.*
16. Soud pro přehled rekapituluje žalobcovu pobytovou historii. Žalobce nejprve úspěšně absolvoval jazykovou přípravu na vysoké škole a následně požádal o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Po jednom semestru bylo jeho studium ukončeno, protože nedoložil nostrifikované maturitní vysvědčení. Následně si zvolil další kurz češtiny na jazykové škole DOCEO, pro který mu bylo vydáno povolení k pobytu za účelem „ostatní“. Podle potvrzení ze dne 27. 3. 2024 měl kurz trvat od 15. 4. 2024 do 31. 3. 2025. Dne 6. 11. 2024 žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Dne 14. 2. 2025 mu byla ukončena účast na kurzu češtiny. Jazyková škola DOCEO vydala potvrzení ze dne 26. 2. 2025, podle něhož byl žalobce od 17. 4. 2024 do 14. 2. 2025 zapsán do jejího kurzu, jeho účast byla však dne 14. 2. 2025 ukončena z důvodu neplnění studijních povinností, zejména kvůli nedostatečné docházce, která činila 69 %. Žalobce následně dne 5. 6. 2025 získal povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a dne 8. 7. 2025 prvostupňový orgán zamítl jeho žádost o vydání zaměstnanecké karty.
17. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány měly posoudit neplnění účelu pobytu pouze od 12. 7. 2024, kdy mu byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem „ostatní“, do 5. 11. 2024, protože dne 6. 11. 2024 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty.

18. Soud nejprve připomene ustálenou judikaturu. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v rozsudku ze dne 26. 2. 2021, č. j.: 2 Azs 325/2020-33, uvedl: „*Studium zdánlivé či fakticky „vedlejší“ se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou cizinců na území ČR a prostředkem získání navazujícího povolení k pobytu za jinými účely (podnikání, zaměstnání aj.). Právo pobývat na území ČR za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují.*“
19. Podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. nelze povolení udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno. Rozhodným datem je tedy podání žádosti, v žalobcově případě den 6. 11. 2024. Žalovaná pochybila, když sama na s. 5 napadeného rozhodnutí uvedla, že neplnění účelu pobytu nelze posuzovat pouze do podání žádosti o povolení k pobytu za jiným účelem. Její úvahy jsou v rozporu se zákonem. Skutkový stav není zjištěn dostatečně, protože potvrzení od jazykové školy DOCEO se týká i žalobcovy účasti na kurzu češtiny také v období od podání žádosti do 14. 2. 2025, tj. více než tři měsíce. Nejedná se pouze o zanedbatelnou část kurzu, do kterého žalobce docházel přibližně deset měsíců. Je nutné posoudit, zda byl účel pobytu plněn ke dni podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty, tj. 6. 11. 2024.
20. K okamžiku, od kterého měly správní orgány zkoumat plnění účelu pobytu, uvádí soud následující. Dne 19. 2. 2024 bylo žalobci ukončeno studium na University College Prague kvůli nedoložení nostrifikace. Žalobce si ke dni 27. 3. 2024 zajistil místo v kurzu češtiny na jazykové škole DOCEO, do kterého nastoupil dne 17. 4. 2024, žádost o dlouhodobý pobyt za účelem „ostatní“ podal dne 24. 5. 2024 a prvostupňový orgán mu posléze vyhověl. Podle názoru soudu však nelze období od 19. 2. do 11. 7. 2024, tj. necelých pěti měsíců, zcela vyjmout z pravidla, že každý pobyt, který není pobytem trvalým, musí být odůvodněn plněním konkrétního účelu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2024, č. j.: 7 Azs 22/2024-27). Žalobce de facto požádal, aby se na něj uvedené pravidlo nevztahovalo, aniž by tak mimořádnou výjimku náležitě odůvodnil. Žalobce se v uvedeném období zapsal do dalšího jazykového kurzu a žádost o povolení k pobytu za účelem „ostatní“ podal až po více než měsíci. Dne 12. 7. 2024 (datum předkládací zprávy) již jazykový kurz několik měsíců probíhal a žalobce fakticky účel pobytu již plnil (resp. mohl plnit). Argumentace žalované, že bylo nutné účel pobytu posoudit až do 31. 3. 2025 (konce původní platnosti povolení k pobytu za účelem „ostatní“), je nesprávná, jak již bylo uvedeno výše. Z ust. § 45 odst. 1 z.p.c. jako celku pak vyplývá, že pro posouzení plnění účelu pobytu nelze započítat ani období dvou měsíců od ukončení studia (19. 2. 2024) do zahájení jazykového kurzu (17. 4. 2024), neboť v době podání žádosti o zaměstnaneckou kartu byl žalobce držitelem povolení k pobytu za účelem „ostatní“, který bylo možno dovodit až k 17. 4. 2024, do té doby pobýval žalobce na území z jiného důvodu (za účelem studia); zároveň účel „ostatní“ zahrnoval dobu více než půl roku, za kterou bylo možno plnění účelu dostatečně vyhodnotit (nešlo tak např. jen o několik dní, jimiž by se žalobce pro účely ust. § 45 odst. 1 z.p.c. snažil obejít skutečnost, že neplnil původní účel pobytu, tj. studium). Soud proto uzavírá, že je nutné zkoumat účel pobytu během doby trvání jazykového kurzu od jeho počátku až do dne podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, tj. 6. 11. 2024.
21. Žalobce dále namítal, že nepředložil nostrifikované vysvědčení, protože považoval své jazykové znalosti zatím za nedostatečné pro účely nostrifikační zkoušky. Jak už bylo uvedeno výše, v případě žalobce je relevantní až období, kdy pobýval na území za účelem „ostatní“. Zároveň ale nelze ani a priori tvrdit, že by byl podroben nostrifikační zkoušce;

každopádně zajištění nostrifikace bylo jeho odpovědností a bylo-li mu ukončeno studium z důvodu nedoložení nostrifikace, nemůže to jít v tomto řízení k tíži žalované.

22. Prvostupňový orgán sice uvedl, že žalobce neplnil účel pobytu ode dne 19. 2. 2024, žalovaná však jeho argumentaci již nepřevzala a místo toho se zaměřila na žalobcův kurz na jazykové škole DOCEO. Soud již výše uvedl, jaké období je nutné vzít v úvahu při posuzování plnění účelu pobytu.
23. Žalobce dále nesouhlasil, že žalovaná označila účel „ostatní“ jako de facto studium. Soud konstatuje, že pobyt za účelem studia a za účelem „ostatní“ skutečně nelze směřovat. Samotná existence dvou kategorií svědčí o tom, že nejsou totožné. Účel „ostatní“ představuje zbytkovou kategorii a v žalobcově případě byly jeho obsahem jiné vzdělávací aktivity, tedy získávání určitých znalostí. Vzdělávání, které není studiem podle ust. § 64 z.p.c., však není samoučelné a mělo by směřovat ke svému naplnění, tj. k úspěšnému absolvování. Je rovněž třeba mít na vědomí, že žalobce přicestoval do ČR, aby zde získal vysokoškolský titul. Kategorizace účelů pobytu však nebyla důvodem zamítnutí žádosti, jelikož žalovaná se především zaměřila na žalobcovu účast na jazykovém kurzu ve škole DOCEO.
24. Co se týká průběhu kurzu na jazykové škole DOCEO, žalovaná se jím bude zabývat v dalším řízení. Soud vzhledem k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu může pouze obecně uvést, že si žalobce při zápisu do jazykové školy DOCEO musel být vědom podmínek pro úspěšné absolvování kurzu a podmínka určité výše docházky je standardní součástí absolvování různých kurzů či jiných forem výuky.
25. Žalobce dále v žalobě uvedl, že v rozhodnutí ze dne 5. 6. 2025, jímž mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, není zmínka o neplnění účelu „ostatní“. Rozhodování prvostupňového orgánu skutečně působí nekonzistentně. Soud nemá k dispozici uvedeného rozhodnutí, je však třeba upozornit na výše citovaný rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, č. j.: 2 Azs 325/2020-33. Prvostupňový orgán zřejmě uvěřil žalobci, že jeho studium bylo míněno vážně, a proto mu vstřícně umožnil druhý pokus o získání vysokoškolského vzdělání; ohledně vydání zaměstnaneckých karet jsou však pravidla přísnější a zdánlivé či fakticky „vedlejší“ studium se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou na území ČR. Žalovaná se též v napadeném rozhodnutí vyjádřila, že v rozhodnutí ze dne 5. 6. 2025 zjevně nebyl řádně zjištěn skutečný stav věci; za předpokladu, že v novém rozhodnutí přesvědčivě odůvodní, proč žalobce neplnil účel pobytu „ostatní“ ke dni podání žádosti, lze takový závěr aprobovat jako dostatečný.
26. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalované, že zastírá plnění účelu podáváním žádostí. Z žalobcova postupu však skutečně není jasné, jaké činnosti se chce věnovat, zejména když podal paralelní žádosti o vydání zaměstnanecké karty na pozici pomocný kuchař a o dlouhodobý pobyt za účelem studia na vysoké škole, což naznačuje velmi rozdílné kariérní cesty.
27. Soud není příslušný k přezkoumávání rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení ve věci jiné klientky žalobcovy právní zástupkyně a žalobce ani netvrdil, že by jej správní orgány požádaly, aby svou žádost vzal zpět. Ze správního spisu neplyne žádná podjatost vůči žalobci z důvodu jeho státní příslušnosti. Správní orgány rozhodují v řadě skutkově podobných případů, jsou povinny postupovat předvídatelně a jejich činnost je přezkoumatelná soudy. Soud z důvodu absence jakékoli relevance neprovedl přílohy žaloby obsahující interní poznámky správních orgánů týkající se zcela odlišného správního řízení.

28. Ze všech výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
29. Žalovaná se v dalším řízení pokusí od jazykové školy DOCEO zjistit podrobnosti k žalobcově účasti na jazykovém kurzu do dne 6. 11. 2024. Jazyková škola by mohla mít k dispozici údaje o průběžné docházce či plnění dalších studijních povinností. Žalovaná rovněž může zvážit provedení výslechu žalobce ohledně podrobností týkajících se jazykového kurzu a jeho pobytu na území ČR. Následně znovu rozhodne o žalobcově žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
30. Soud svým výrokem zrušil pouze rozhodnutí žalované, ačkoli žalobce navrhoval i zrušení prvostupňového rozhodnutí, protože žalovaná bude patrně schopna v souladu se závazným právním názorem soudu doplnit skutkový stav, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a znovu ve věci rozhodnout. Soud rovněž přihlédl k principu hospodárnosti správního řízení. Při závažných procesních komplikacích, které zatím nejsou zjevné, pak může prvostupňové rozhodnutí v případě nutnosti zrušit sama žalovaná.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 9 240 Kč a náhradu hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Jelikož zástupkyně neprokázala, že je plátkyní DPH, nebyla náhrada nákladů zvýšena o částku odpovídající výši daně. Celková výše nákladů řízení tedy činí 13 140 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce